

LILLE JOHANNES.

At jeg blev skabt, jeg husker ej, men fødslen jeg erindrer!
Jeg tænkte: Avra, lille mig! Det her må du forhindre.
Men så - så jeg pluds'lig lys. Det mig gav et kuldegys,
til en dame vældig rar, sa': Nu vi fyren har.

De målte mig og vejede, og jeg blev også vasket.
De gjorde, hvad de plejede, men jeg blev overrasket.
Hyled' som en stukket gris, og det hjalp - naturligvis!
Jeg kom til min far og mor - min glæde den var stor.

Min far er høj og stærk og varm - han vuggede mig kærligt.
Jeg lå så dejligt i hans arm, men jeg må sige ærligt:
Mor var tem'lig bleg og mat. Jeg vil altså påstå, at
hun i orden ikke var. - Hva' mon hun fejlet har?

Så drog vi af til vores hjem, som noget højt jo ligger,
men jeg bli'r altid båret op - på trappen bare kigger.
Trappetrin i massevis. Jeg vil bare håbe på,
at et lille hus vi får. - Før jeg SLETIKKE går!

I dag blev jeg i kjole klædt - mon det er nu moderne,
at drenge skal i pigetøj - jeg tror det såmænd gerne!
Og i kirke sku' vi gå. Meget kneb det at forstå -
som at vand i ho'det ska', skønt vasket hjemmefra.

Og festens midtpunkt er jeg nu, Tak for de fine gaver,
Jeg ka' godt blive lidt jaloux på al den fest, I laver.
Jeg får ikke mad med vin - sutter kun som en kanin,
men jeg ved en skønne dag, det bli'r en anden sag!

Jeg bliver nok en dejlig dreng, og ih, hvor ska' jeg lege!
Så vil jeg ikke gå i seng, men tage straks på veje.
Jeg ska' alt bestemme selv! Alting ska' bli' fut og spræl.
Far og mor får det vel lært, men det ka' godt bli' svært!

Tak, lille ven for dine ord og alt det, du fortalte.
Det her, det si'r din oldemor, som kender lidt til alt det:
DU MÅ KRAVLE, FØR DU GÅR! VENT OG SE, DU ALTING NÅR!
DU MÅ TA' DET TRIN FOR TRIN - OG MED LIDT DISCIPLIN!

Til slut vi ønsker, at du må I MEGET FÅ VIN VILJE -
EN DEJLIG TID MED LÆRDOM, LEG - OG BAG DIG DIN FAMIL'JI.
GID DU SUNDHED - LIVSMOD FÅR. GODT HUMØR, MENS FREM DET GÅR!
OG ENGANG EN KONE SØD - SÅ HAR DET INGEN NØD!

Dine oldeforældre